

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum 2021

La brigada muntant murs de formigó a la Sèquia (Centre de Documentació i Arxiu Històric Can Font)

Col·lecció “Pregons institucionals”
Número 52, febrer de 2021

Edita: Ajuntament de Manresa

Impressió: Inom, SA

Agraïments: Associació Misteriosa Llum

Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum a càrrec de l'alumnat de 6è de primària de l'escola FEDAC Manresa.

Pregó teatralitzat amb titelles, adaptació del còmic *La construcció de la Sèquia de Manresa*, de Clara Oliveres Peig.

Il·lustríssim Senyor Alcalde, Excel·lentíssima Corporació Municipal, Associació Misteriosa Llum, Associació Cultural El Galliner, alumnat de l'escola FEDAC i dels altres centres educatius que ens segueixen per les xarxes, senyores, senyors,

ESCENA 1

Narrador: Som a la classe de 6è de l'escola FEDAC Manresa... La mestra inicia la classe.

Mestra: Nois i noies, avui us explicaré l'origen de la Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

Alumnes 2: Quin és l'origen? Què va passar?

Mestra: Doncs mireu... Un bon dia... Fa molts anys, al segle XIV, Manresa era una ciutat rica i molt pròspera, amb molts habitants. Cultivaven els camps i n'obtenien molts productes, però els pagesos sempre estaven pendents del cel.

ESCENA 2

Narrador: Malauradament, a partir de l'any 1333, el cel no va ser generós i Manresa va caure en una gran sequera. Els rius van quedar secs, de les fonts no en rajava aigua i els camps no produïen aliments.

No quedava aigua a la ciutat i la gent va començar a patir molt.

Manresana 1: Aigua, si us plau!

Manresà 2: Sí! Necessitem aigua!

Manresà 3: Marxem! Si no tenim aigua morirem de set!

Manresana 1: No podem regar els cultius ni donar aigua al bestiar...

Manresà 2: Quina gran desgràcia...

Manresà 3: És la pitjor crisi que ha viscut la ciutat...

Manresà 2: Hem de buscar una solució immediatament!

ESCENA 3

Narrador: La classe estava en silenci i tots estaven pendents d'aquella petita història.

Alumnes 2: I què van fer, aquella pobra gent?

Mestra: Escolteu, escolteu...

ESCENA 4

Narrador: Som a l'any 1339. Els consellers de la ciutat, Jaume d'Arters, Bertran de Castellbell, Berenguer Canet, Jaume Amergós, Pere Vilella i Bernat de Sallent estan reunits a l'església de Sant Miquel.

Conseller 1: Benvolguts consellers: estem reunits per trobar una solució al problema de la falta d'aigua a la nostra ciutat. Necessitem propostes!

Conseller 2: Comprem l'aigua d'altres pobles?

Conseller 3: No... No funcionarà.

Conseller 2: Fem pous per trobar aigua?

Conseller 4: Apa! Quina bogeria. No en trobaríem prou!

Espereu... Tinc una gran idea: i si construïm una sèquia per desviar l'aigua del riu Llobregat fins a Manresa?

Conseller 2: Quina idea més bona!

Conseller 3: Sí...Visca! Visca!

Conseller 1: Això és una gran idea. Ara cal l'aprovació del Rei Pere III.

ESCENA 5

Narrador: Som a Barcelona, al palau del Rei Pere III...

Missatger: Majestat, vinc en nom dels consellers de la ciutat de Manresa.

Rei Pere III: I doncs, quin és el motiu de la vostra visita?

Missatger: Manresa té problemes, quasi no queda aigua ni menjar! La gent mor de gana! Per això els consellers de la ciutat, us han adreçat aquesta carta...

Narrador: En Pere III llegeix el missatge amb interès i atenció, tot pensant...

Rei Pere III: Mmmm... D'acord, reduiré els impostos i vosaltres cal que trobeu un mestre d'obres per dur a terme la Sèquia.

Teniu el meu permís!

Porteu la meva resposta als consellers de Manresa.

Missatger: Gràcies majestat! Tots els manresans i manresanes us estaran molt agraïts!

Rei Pere III: Maleïda sequera... pobre gent de Manresa.

Narrador: el missatger marxa direcció Manresa.

ESCENA 6

Narrador: A l'església de Sant Miquel, es reuneixen els consellers...

Conseller 1: Consellers! Escolteu, com que ja tenim el permís del rei, necessitem trobar un bon mestre d'obres.

Conseller: Jo en conec un, en Guillem Catà.

Conseller 1: Missatger! Porta aquesta carta a Guillem Catà a Barcelona, demanant si vol ser el nostre mestre d'obres.

Missatger: D'acord majestat, hi vaig de seguida.

ESCENA 7

Narrador: El missatger va de camí a Barcelona, on es troba amb Guillem Catà.

Missatger: Bon dia, sou vos Guillem Catà?

Guillem Catà: Bon dia noi, sí, el mateix.

Missatger: Us porto un missatge dels consellers de Manresa.

Narrador: En Guillem Catà llegeix amb atenció el missatge.

Guillem Catà: D'acord, gràcies... Sí! Us ajudaré. Construirem un canal que portarà l'aigua del riu Llobregat, des de Balsareny fins a Manresa.

Narrador: el missatger torna a Manresa amb la resposta d'en Guillem Catà.

ESCENA 8

Narrador: A Balsareny, els obrers estan a punt, esperant les ordres de Guillem Catà.

Guillem Catà: Obrers, avui és un gran dia, començarem les obres per construir la Sèquia!

Obrers: Visca Guillem Catà! Visca la Sèquia! Visca l'aigua! Viscaaaa!

Narrador: I molt entusiasmats, comencen els treballs...

Guillem Catà: Una mica per aquí, un tros per allà, vinga que ens hem d'afanyar a construir la Sèquia.

Guillem Catà: Vinga, que gairebé ho tenim!

ESCENA 9

Narrador: A Sallent, mentre s'està construint la Sèquia.

Bisbe: Què esteu fent als meus terrenys?

Obrer: Senyor bisbe de Vic, el rei Pere III ens ha donat el permís per construir una Sèquia, perquè patim una sequera des de fa molt temps i necessitem aigua. El traçat de la Sèquia ha de passar per aquestes terres.

Bisbe de Vic: No, no deixaré que passi la Sèquia pel meu territori. Els meus molins no rebran prou aigua per produir.

(Enfadat) Digueu als vostres consellers que no podreu construir la maleïda Sèquia pels meus camps.

ESCENA 10

Narrador: A Manresa...

Missatger: Conseller, conseller... el bisbe de Vic no ens deixa construir la Sèquia perquè passa per les seves terres.

Conseller 1: *(Preocupat)* I ara què farem?

Consellers: Hauríem de continuar construint sense el permís del Bisbe.

Conseller 1: Teniu raó, consellers. Missatger! Fes saber a Guillem Catà i a la gent del poble que seguim endavant amb la construcció de la Sèquia.

ESCENA 11

Narrador: Als camps de Sallent...

Missatger: El bisbe de Vic ha dit que no podem construir a les seves terres, però els consellers de la ciutat diuen que seguim.

Narrador: Però aviat les coses s'acaben sabent i...

Bisbe: (*Enfadat*) Esteu construint sense el meu permís! Si continueu, us faré enderrocar l'obra!

Narrador: La construcció no es va aturar...

Guillem Catà: No us rendiu! Sigueu forts i valents, amb la cooperació de tots ho aconseguirem!

ESCENA 12

Narrador: A Vic, el bisbe Galceran Sacosta està molt enfadat.

Bisbe: Poso en entredit la ciutat de Manresa i dicto sentència d'excomunió per als consellers, jurats i mestres d'obres que treballen a la Sèquia.

ESCENA 13

Narrador: un nen interromp el relat de la mestra

Alumne 1: Mestra, que vol dir *sentència* d'excomunió?

Mestra: Vol dir que tanquen les esglésies i no poden fer cap acte catòlic, i els cristians no poden rebre cap sagrament.

ESCENA 14

Narrador: Al palau del rei Pere III...

Rei Pere III: Passeu consellers.

Consellers: Tenim problemes amb la construcció de la Sèquia. El bisbe de Vic no ens deixa passar per les seves terres.

Conseller 1: I aquesta és la situació, majestat. I a més a més, els materials escassegen.

Rei Pere III: La situació penja d'un fil, pel que veig... Bé, de moment l'únic que puc fer és escriure una carta intentant convèncer el bisbe i ajudar-vos econòmicament.

ESCENA 15

Narrador: A l'escola...

Alumne 2: I com va acabar tot? Com van convèncer el bisbe?

Mestra: Ui! Va costar molt. Resulta que li van suplicar i suplicar que els deixés passar per les seves terres i que els aixequés l'entredit, però ell no cedia. Era molt tossut.

Alumne 1: I com s'ho van fer?

Mestra: En una acta notarial s'explica com va anar...

ESCENA 16

Narrador: Diu que a les 9 del matí del 21 de febrer de 1345, mentre la gent feia vida ben normal... De sobte...

Nena: Oh! Mireu!

Nen: Oh! Déu meu!

Avi: És un miracle!

Narrador: A Manresa van veure una misteriosa llum provinent de les muntanyes de Montserrat que arribava fins a l'església del Carme.

Nena: Avi, avi! Se'n va cap a l'església del Carme!

ESCENA 17

Narrador: A l'escola, la mestra explica...

Mestra: Aquella Llum resplendent que va arribar de Montserrat, va fer que el bisbe aixequés l'entredit i l'excomunió.

Al cap de poc temps, el bisbe Galceran Sacosta va morir i el succeí Miquel de Ricomar, que era més conciliador. Aquest va signar el Pacte de la Concòrdia amb la ciutat de Manresa. Això va significar la fi del problema i el permís per continuar les obres de la Sèquia al seu pas per Sallent.

ESCENA 18

Narrador: Les obres van continuar després de molts mals de cap i van finalitzar l'any 1383.

Guillem Catà: Vinga obrers, a treballar fort, que s'ha de recuperar el temps perdut, necessitem l'aigua.

Obrers: Estem molt cansats, tenim set!

Guillem Catà: Va, que ja queda poc... Treballeu! Per aquí, per allà...

Poble: Tenim set! Molta set!

Narrador: I va arribar el dia que van acabar les obres i Guillem Catà va dir...

Guillem Catà: Obriu comportes! Queda inaugurada la Sèquia de Manresa.

Poble: Visca Guillem Catà! Per fi tenim aigua! Visca!

ESCENA 19

Narrador: Som a la classe de 6è. La mestra acaba la història...

Alumne 1: Doncs... gràcies al treball en equip dels manresans i les manresanes, es va construir un canal que encara avui ens dona aigua a la ciutat. És així oi?

Mestra: Molt bé! Ho has entès molt bé!

Alumne 2: (*Rient*) Ho has clavat, Pep!

Mestra: Aquesta història la podem resumir en tres paraules.

Alumne 1: Tres paraules?

Mestra: Exacte! Llum, aigua i vida.

Narrador: La gent de Manresa del segle XIV van plantar cara col·lectivament per construir la Sèquia i no patir més per la sequera. De la mateixa manera que nosaltres ho estem fent amb la Covid-19 i... Ens en sortirem!

Bona Festa de la Llum!

Goigs de la Misteriosa Llum

A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra,
pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat;
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

The image shows a musical score for a piece titled "Goigs de la Misteriosa Llum". The score is written in a single system with six staves of music. The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the notes. The music consists of a single melodic line. The lyrics are: "A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra, pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent. Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat, en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat; set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent." The score ends with a double bar line.

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tan gentil, tan clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tan excel·lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del Bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble Ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Omnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fou migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura
perquè la Verge procura
sempre el bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
d'un cas tan singular,
la Llum Santa i delicada
al Carme se'n va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altra a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altra sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran, dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tan estremíssim cas;
aleshores en continent,
la Llum de nostra ventura
isqueu dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant Ponç prop Santpedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,....

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder;
Oh encobert ornament!
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

Ajuntament de Manresa

ASSOCIACIÓ MISTERIOSA LLUM